

SK

SK

SK

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Brusel, 25.3.2009

KOM(2009) 136 v konečnom znení

2009/0050 (CNS)

Návrh

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY

o predchádzaní obchodovaniu s ľuďmi a boji proti nemu a o ochrane obetí,

ktorým sa zrušuje rámcové rozhodnutie 2002/629/SVV

{SEK(2009) 358}

{SEK(2009) 359}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

1.1. Dôvody a ciele návrhu

Obchodovanie s ľuďmi sa považuje v celosvetovom meradle za jeden z najzávažnejších druhov zločinov, predstavuje závažné porušovanie ľudských práv, modernú formu otroctva a mimoriadne výnosné podnikanie pre organizovaný zločin. Zahŕňa zlákanie, prepravu alebo prijatie osôb vykonávané metódami vydierania, klamstva alebo zneužitia, a to na účely vykorisťovania vrátane sexuálneho alebo pracovného vykorisťovania, nútenej práce, domáceho nevoľníctva alebo iných foriem vykorisťovania vrátane odberu orgánov.

Reakcia na obchodovanie s ľuďmi preto musí byť rozhodná a zameraná rovnako na prevenciu a stíhanie zločinu, ako aj na ochranu jeho obetí.

1.2. Všeobecný kontext

Niektoré členské štáty sú hlavnými krajinami určenia pre toky obchodovania s ľuďmi prichádzajúcimi z tretích krajín. Okrem toho sú dôkazy aj o tokoch obchodovania s ľuďmi vnútri EÚ. Z dostupných údajov možno odôvodnene predpokladať, že sa ročne niekoľko stotisíc ľudí stáva predmetom obchodovania s ľuďmi smerom do EÚ alebo vnútri EÚ.

Sociálna zraniteľnosť je podľa všetkého hlavnou a základnou príčinou obchodovania s ľuďmi. Zraniteľnosť má svoj pôvod v hospodárskych a sociálnych faktoroch, akými sú bieda, diskriminácia na základe pohlavia, ozbrojené konflikty, domáce násilie, nefunkčné rodiny; príčinou môžu byť aj osobné okolnosti, napríklad vek alebo zdravotný stav, či zdravotné postihnutie. Túto zraniteľnosť využívajú siete medzinárodného organizovaného zločinu na umožnenie migrácie a následne závažným spôsobom vykorisťujú ľudí s použitím násilia, hrozieb, vydierania alebo rôznych foriem zneužívania, napríklad zadlžovania. Skutočnosťou zostáva, že hlavným motívom tejto činnosti sú vysoké zisky, ktoré prináša. Dopyt po sexuálnych službách a lacná pracovná sila pôsobia v tomto smere ako súbežné motivačné faktory.

1.3. Existujúce ustanovenia v oblasti návrhu

Dohovor OSN o právach dieťaťa, prijatý v roku 1989 sa usiluje chrániť deti pred všetkými formami sexuálneho vykorisťovania a sexuálneho zneužívania. Táto povinnosť je rozšírená aj na sexuálne vykorisťovanie a zneužívanie páchané na deťoch v spojitosti s obchodovaním s ľuďmi.

V roku 2000 OSN schválila Protokol o predchádzaní obchodovaniu s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi, jeho potláčaní a trestaní, ktorým sa dopĺňa Dohovor OSN proti nadnárodnému organizovanému zločinu. Protokol bol prvým komplexným medzinárodným nástrojom, ktorý sa zaoberal obchodovaním s ľuďmi. Do marca 2009 protokol ratifikovalo 23 členských štátov EÚ a zostávajúce 4 ho podpísali. Európske spoločenstvo protokol podpísalo a schválilo.

Dohovor Rady Európy o boji proti obchodovaniu s ľuďmi poskytuje komplexný a zosúladený rámec zahŕňajúci prevenciu, spoluprácu medzi rôznymi účastníkmi, ochranu a pomoc obetiam a povinnosť zabezpečiť, aby sa obchodovanie s ľuďmi považovalo za trestný čin. Realizácia

týchto opatrení by priniesla významné zlepšenia. Dohovor ratifikovalo 12 členských štátov EÚ. Ďalších 13 ho podpísalo a v súčasnosti prechádzajú procesom ratifikácie.

Rámcové rozhodnutie o boji proti obchodovaniu s ľuďmi (RR) bolo prijaté 19. júla 2002 ako odpoveď na všeobecne pociťovanú potrebu riešiť závažnú trestnú činnosť spočívajúca v obchodovaní s ľuďmi na úrovni EÚ. Správu o implementácii RR prijala Komisia v máji 2006.

Smernica 2004/81/ES zabezpečuje pre obeť, ktoré sú štátnymi príslušníkmi tretích krajín, pomoc a status osoby s povolením na pobyt. Komisia podá správu o implementácii smernice 2004/81/ES na jeseň 2009 a zväží potrebu vhodných opatrení na ďalšie posilnenie ochrany, ktorú obetiam ponúkajú členské štáty.

1.4. Súlad s ostatnými politikami a cieľmi Únie

Boj proti všetkým formám násilia založeného na rodovej príslušnosti vrátane obchodovania s ľuďmi je neoddeliteľnou súčasťou záväzku prijatého Komisiou v pláne uplatňovania rovnosti žien a mužov¹. Boj proti obchodovaniu s deťmi je takisto zahrnutý v stratégii v oblasti práv dieťaťa². Cieľ bojovať proti obchodovaniu s ľuďmi a pomáhať obetiam je v súlade s úpravou obsiahnutou v rámcovom rozhodnutí Rady 2001/220/SVV o postavení obetí v trestnom konaní³ a smernici 2004/81/ES o povoleniach na pobyt⁴, ktorá sa zaoberá otázkami prisťahovalectva a vzťahuje sa výlučne na štátnych príslušníkov tretích krajín. Všetky ustanovenia zahrnuté do tohto rámcového rozhodnutia platia v rozsahu, v akom uvedená smernica túto problematiku neupravuje. Cieľ bojovať proti obchodovaniu s ľuďmi je takisto v súlade so smernicou Rady 2004/80/ES o odškodňovaní obetí trestných činov, ktorej cieľom je uľahčiť prístup k odškodňovaniu v cezhraničných situáciách⁵ a s rámcovým rozhodnutím Rady 2008/841/SVV o boji proti organizovanému zločinu⁶. Obchodovanie s ľuďmi je na zozname trestných činov, ktoré sú dôvodom na vydávanie osôb na základe európskeho zatykača v súlade s rámcovým rozhodnutím Rady 2002/584/SVV o európskom zatykači⁷. Uvedené ciele sú plne v súlade s týmito nástrojmi, ako aj s Dohovorom Rady Európy o boji proti obchodovaniu s ľuďmi a s mandátmi Europolu a Eurojustu.

Akékoľvek konanie Únie v tejto oblasti musí rešpektovať základné práva a dodržiavať zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie (Charta EÚ) a Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd (EDLP). Pri implementácii právnych predpisov Únie musia členské štáty takisto konať v súlade s týmito právami a zásadami.

¹ Oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov – Plán uplatňovania rovnosti žien a mužov 2006 – 2010, {SEK(2006) 275}, KOM(2006) 92 v konečnom znení.

² Oznámenie Komisie – K stratégii EÚ v oblasti práv dieťaťa {SEK(2006) 888}, {SEK(2006) 889}, KOM(2006) 367 v konečnom znení.

³ Rámcové rozhodnutie Rady z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní (2001/220/SVV), Ú. v. ES L 82, 22.3.2001, s.1.

⁴ Smernica Rady 2004/81/ES z 29. apríla 2004 o povoleniach na trvalý pobyt, vydávaných štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sú obeťami nezákonného obchodovania s ľuďmi, alebo ktorí boli predmetom konania umožňujúceho nelegálne prisťahovalectvo a ktorí spolupracovali s príslušnými orgánmi, Ú. v. EÚ L 261, 6.8.2004, s. 85.

⁵ Smernica Rady 2004/80/ES z 29. apríla 2004 o odškodňovaní obetí trestných činov, Ú. v. EÚ L 261, 6.8.2004, s. 15.

⁶ Ú. v. EÚ L 300, 11.11.2008, s. 42.

⁷ Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi, Ú. v. ES L 190, 18.7.2002.

Predkladaný návrh bol predmetom hĺbkového skúmania s cieľom zabezpečiť, aby jeho ustanovenia plne zohľadňovali základné práva, konkrétne ľudskú dôstojnosť, zákaz týrania alebo neľudského či ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania, zákaz otroctva a nútenej práce, práva dieťaťa, právo na slobodu a bezpečnosť, slobodu prejavu a informácií, ochranu osobných údajov, právo na účinné opravné prostriedky a spravodlivý proces a zásady zákonnosti a úmernosti trestov k trestným činom.

Osobitná pozornosť sa venovala článku 5 ods. 3 Charty EÚ, ktorý výslovne zakazuje obchodovanie s ľuďmi. Okrem toho bol predmetom pozornosti aj článok 24 Charty EÚ, keďže obeťami obchodovania s ľuďmi sú v mnohých prípadoch deti. Ustanovenia o poskytovaní ochrany a pomoci obetiam majú priaznivý dosah na základné práva. Právo na ochranu proti otroctvu, nútenej práci a domácejmu nevoľníctvu potvrdil aj Európsky súd pre ľudské práva. Právo obete na dôkladné, nestranné, účinné a rýchle vyšetrovanie je zahrnuté takisto a účinne by sa uplatňovalo, ak by sa obeti pripisovala významnejšia úloha v trestnom konaní.

K prípadnému negatívnemu dosahu vyplývajúcejmu z posilnenia úlohy obete v trestnom konaní by mohlo dôjsť, ak by táto posilnená úloha mohla ohroziť procedurálne práva odporcu, najmä pokiaľ ide o právo na spravodlivý proces (článok 47 Charty EÚ) a právo na obhajobu (článok 48 Charty EÚ). Európsky súd pre ľudské práva však určil jasné zásady pre zosúladenie príslušných práv obžalovaného a obete. Preto návrh legislatívneho textu, ktorý je základom pre správnu implementáciu zo strany členských štátov, bol vypracovaný veľmi starostlivo a zabezpečuje súlad s právami týkajúcimi sa obhajoby.

2. KONZULTÁCIE SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A HODNOTENIE VPLYVU

2.1. Konzultácie so zainteresovanými stranami

2.1.1. Konzultačné metódy, hlavné cieľové odvetvia a všeobecný profil konzultovaných strán

Na základe požiadavky Rady na vyhodnotenie implementácie plánu EÚ Komisia v decembri 2007 rozoslala členským štátom dotazník. Odpovedalo 23 členských štátov a Nórsko. Výsledky sa využili v pracovnom dokumente Komisie schválenom 17. októbra 2008.

Uskutočnili sa tri konzultačné stretnutia zamerané na prípravu návrhu znenia posúdenia vplyvu. Dňa 2. a 3. októbra 2008 sa stretla skupina expertov pre oblasť obchodovania s ľuďmi a po rozsiahlej diskusii vydala písomné stanovisko. Dňa 7. októbra 2008 sa uskutočnilo konzultačné stretnutie s expertmi z rôznych pracovísk vrátane vlád, orgánov činných v trestnom konaní, mimovládnych organizácií a univerzít. Účastníci boli potom vyzvaní, aby zaslali písomné pripomienky a viacerí experti tak urobili. Dňa 17. októbra 2008 sa uskutočnilo stretnutie so zástupcami členských štátov.

2.1.2. Zhrnutie názorov a spôsoby, akými sa zohľadňujú

- Skupina expertov Komisie pre boj proti obchodovaniu s ľuďmi vo svojom stanovisku ako základný princíp označila potrebu vhodného právneho rámca v každej krajine, potrebu, aby ľudské práva boli otázkou prvoradého významu, ako aj cieľ prijať holistický, koordinovaný a integrovaný prístup na prepojenie vládnych politík týkajúcich sa obchodovania s ľuďmi s migračnými politikami, rešpektovať práva detí, podporovať

prieskum v otázke obchodovania s ľuďmi a monitorovať dosah politík zameraných proti obchodovaniu s ľuďmi.

- Mnohé zainteresované strany sa zhodli na potrebe osobitných predpisov zameraných na posilnenie vyšetrovania a trestného stíhania. Všeobecne sa zdôrazňovala rozhodujúca úloha pomocných opatrení.
- Otázka zavedenia osobitnej povinnosti trestne stíhať klientov vedome využívajúcich sexuálne služby osoby, ktorá bola objektom obchodovania s ľuďmi, vyvolala rozporné reakcie zainteresovaných strán. Viaceré členské štáty podotkli, že takéto ustanovenie by nemalo byť záväzné.

2.2. Získavanie a využívanie odborných posudkov

Externé odborné posudky neboli potrebné.

2.3. Hodnotenie vplyvu

Posudzovali sa rozličné možnosti politiky slúžiace ako nástroje na účinnejšie dosahovanie cieľov týkajúcich sa predchádzania obchodovaniu s ľuďmi a boja proti nemu, ako aj na lepšiu ochranu obetí.

- Možnosť 1: žiadne nové opatrenie EÚ

EÚ by nepristúpila k žiadnemu opatreniu na boj proti obchodovaniu s ľuďmi, pričom by členské štáty mohli pokračovať v procese podpisovania a ratifikácie Dohovoru Rady Európy o boji proti obchodovaniu s ľuďmi.

- Možnosť 2: nelegislatívne opatrenia

Rámcové rozhodnutie 2004/629/SVV by nebolo novelizované. Nelegislatívne opatrenia by sa mohli zaviesť v oblasti programov na ochranu obetí, monitorovania, preventívnych opatrení v krajinách určenia, preventívnych opatrení v krajinách pôvodu, vzdelávania a spolupráce pri presadzovaní práva.

- Možnosť 3: nové právne predpisy zamerané na trestné stíhanie, podporu obetí, prevenciu a monitorovanie

Prijalo by sa nové RR, do ktorého by boli začlenené ustanovenia existujúceho RR spolu s niektorými ustanoveniami Dohovoru Rady Európy a ďalšími prvkami. Nové RR bude obsahovať predovšetkým ustanovenia týkajúce sa trestného práva hmotného, súdnej právomoci a trestného stíhania, práv obetí v trestnom konaní, pomoci obetiam, ako aj osobitné ochranné opatrenia pre deti a ustanovenia o prevencii a monitorovaní.

- Možnosť 4: Nové právne predpisy (ako v možnosti 3) + nelegislatívne opatrenia (ako v možnosti 2)

- Prijalo by sa nové RR, do ktorého by sa začlenilo existujúce RR a ktoré by obsahovalo aj nové ustanovenia. Nové RR by sa doplnilo nelegislatívnymi opatreniami, najmä opatreniami uvedenými v možnosti 2.

- Na základe analýzy ekonomických vplyvov, sociálnych vplyvov a vplyvov na základné práva predstavujú možnosti 3 a 4 najlepší prístup k problematike a mali by dosiahnuť určené ciele v plnom rozsahu. Uprednostňovanou možnosťou by bola možnosť 4.

3. PRÁVNE PRVKY NÁVRHU

3.1. Zhrnutie navrhovaného opatrenia

Nové RR by okrem ustanovení súčasne platného RR zahŕňalo tieto nové prvky:

A Ustanovenia trestného práva hmotného

- vymedzenie pojmov,
- priťažujúce okolnosti a tresty,
- neuplatňovanie sankcií voči obeti.

B Právomoc a trestné stíhanie

- širšie a väčšmi záväzné pravidlo exteritoriálnej súdnej právomoci,
- koordinácia trestného stíhania; takéto ustanovenie sa môže nahradiť novým po prijatí návrhu rámcového rozhodnutia o konfliktoch jurisdikcií v trestných veciach⁸,
- nástroje vyšetrovania.

C Práva obetí v trestnom konaní

- osobitné zaobchádzanie s cieľom predísť sekundárnej viktimizácii,
- ochrana na základe vykonaného posúdenia rizika,
- odškodnenie vrátane prístupu k existujúcim fondom.

D Podpora obetí

- ustanovenie mechanizmov na včasnú identifikáciu obetí a zabezpečenie včasnej pomoci pre ne,
- zabezpečenie určitého štandardu pomoci vrátane prístupu k nevyhnutnému lekárskemu ošetrovaniu, poradenstvu a psychologickej pomoci,
- osobitné opatrenia pre deti.

E Prevencia

- opatrenie zamerané na znižovanie dopytu po sexuálnych službách a lacnej práci,

⁸ Návrh rámcového rozhodnutia Rady o predchádzaní konfliktom jurisdikcií v trestných veciach a o ich urovnávaní, predložený Českou republikou, Poľskom, Slovinskom, Slovenskom a Švédskom 20. januára 2009. Dokument Rady č. 5208/09.

- vzdelávanie,
- trestnoprávne postihovanie používateľov služieb vyžadovaných od určitej osoby v situácii, keď je známe, že táto osoba bola objektom obchodovania s ľuďmi.

F Monitorovanie

- ustanovenie národných spravodajcov alebo rovnocenných mechanizmov.

3.2. Pridaná hodnota návrhu v porovnaní s Dohovorom Rady Európy o boji proti obchodovaniu s ľuďmi

Návrh sa opiera o Dohovor Rady Európy a preberá rovnaký holistický prístup vrátane prevencie, trestného stíhania, ochrany obetí a monitorovania. Okrem toho obsahuje tieto hlavné prvky predstavujúce pridanú hodnotu:

- nové ustanovenia zabezpečujúce osobitné zaobchádzanie so zraniteľnými obetami v trestnom konaní, zamerané na zabránenie sekundárnej viktimizácii (článok 9),
- širší rozsah pôsobnosti ustanovenia o neuplatňovaní sankcií voči obetiam za ich zapojenie do nezákonných činností v prípade akýchkoľvek nezákonných prostriedkov použitých pašerákmi (článok 6),
- vyššiu úroveň pomoci pre obeť, najmä pokiaľ ide o lekárske ošetrovanie (článok 10),
- širšie poňaté a väčšie záväzné pravidlo exteritoriálnej súdnej právomoci, ktorá zaväzuje členské štáty trestne stíhať vlastných štátnych príslušníkov a osoby s obvyklým pobytom v danom štáte, ktoré sa dopustili trestného činu obchodovania s ľuďmi mimo územia daného členského štátu (článok 8),
- presnú výšku trestov prispôbených závažnosti trestných činov (článok 3),
- začlenenie ustanovení s podobným obsahom, ako má Dohovor Rady Európy, do *acquis* EÚ, prinesie popri tom aj výhody spojené so silnejšou väzbou vytváranou právnym poriadkom EÚ, konkrétne okamžité nadobudnutie účinnosti a monitorovanie implementácie.

3.3. Právny základ

Články 29, 31 ods. 1 písm. e) a článok 34 ods. 2 písm. b) Zmluvy o EÚ.

4. ZÁSADA SUBSIDIARITY

Ciele návrhu nie je možné uspokojivo dosiahnuť výlučne na úrovni jednotlivých členských štátov, a to z dôvodov uvedených ďalej.

Boj proti obchodovaniu s ľuďmi si vyžaduje koordinované úsilie členských štátov, ako aj spoluprácu na medzinárodnej úrovni, aby sa dosiahli vytýčené ciele. Rozdiely v právnej úprave v rôznych členských štátoch bránia koordinovanému úsiliu a brzdia presadzovanie práva a justičnú spoluprácu na medzinárodnej úrovni.

Ciele návrhu sa lepšie dosiahnu pomocou opatrenia na úrovni Európskej únie z dôvodov uvedených ďalej.

Návrh vzájomne priblíži trestné právo hmotné a procedurálne pravidlá členských štátov výraznejšie ako súčasne platné rámcové rozhodnutie. Toto bude mať priaznivý vplyv na presadzovania práva a justičnú spoluprácu na medzinárodnej úrovni, ako aj na ochranu a pomoc poskytované obetiam. Návrh je preto v súlade so zásadou subsidiarity.

5. ZÁSADA PROPORCIONALITY

Predkladaný návrh je v súlade so zásadou proporcionality v tom zmysle, že sa obmedzuje na minimum, ktoré je nevyhnutné na dosiahnutie stanovených cieľov na európskej úrovni a neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.

6. VÝBER NÁSTROJOV

Navrhovaný nástroj: rámcové rozhodnutie.

Iné prostriedky by neboli adekvátne. V boji proti obchodovaniu s ľuďmi iba rámcové rozhodnutie umožní aproximáciu právnych predpisov jednotlivých štátov a takéto rozhodnutie je potrebné aj na zlepšenie presadzovania práva a justičnej spolupráce na medzinárodnej úrovni.

7. VPLYV NA ROZPOČET

Návrh nemá žiadny vplyv na rozpočet Spoločenstva.

8. ĎALŠIE INFORMÁCIE

Zrušenie existujúcich právnych predpisov

Prijatie návrhu povedie k zrušeniu existujúcich právnych predpisov.

Návrh

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY

o predchádzaní obchodovaniu s ľuďmi a boji proti nemu a o ochrane obetí,

ktorým sa zrušuje rámcové rozhodnutie 2002/629/SVV

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä na jej článok 29, článok 31 ods. 1 písm. e) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu⁹,

keďže:

- (1) Obchodovanie s ľuďmi predstavuje závažný trestný čin, páchaný často v rámci organizovaného zločinu, ako aj závažné porušenie ľudských práv.
- (2) Európska únia je odhodlaná predchádzať obchodovaniu s ľuďmi a bojovať proti nemu, ako aj chrániť práva osôb, ktoré sa stali predmetom takéhoto obchodovania. Na tento účel bolo prijaté rámcové rozhodnutie Rady 2002/629/SVV z 19. júla 2002 o boji proti obchodovaniu s ľuďmi¹⁰ a Plán EÚ osvedčených postupov, noriem a spôsobov práce pre boj proti obchodovaniu s ľuďmi a jeho predchádzanie (2005/C 311/01)¹¹.
- (3) Predkladaným rámcovým rozhodnutím sa prijíma integrovaný a holistický prístup k boju proti obchodovaniu s ľuďmi. Hlavnými cieľmi tohto rámcového rozhodnutia sú dôslednejšia prevencia a stíhanie, ako aj ochrana práv obetí. Deti sú zraniteľnejšie, preto sú vystavené väčšiemu riziku, že sa stanú obeťami obchodovania s ľuďmi. Všetky ustanovenia tohto rámcového rozhodnutia by sa mali uplatňovať so zreteľom na najlepší záujem dieťaťa v súlade s Dohovorom Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa z roku 1989¹².
- (4) Protokol Organizácie Spojených národov z roku 2000 o predchádzaní obchodovaniu s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi, jeho potláčaní a trestaní, ktorým sa dopĺňa

⁹ Ú. v. EÚ C , , s. .

¹⁰ Ú. v. ES L 203, 1.8.2002, s. 1.

¹¹ Ú. v. EÚ C 311, 9.12.2005, s. 1.

¹² Dohovor Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa, prijatý a otvorený na podpis, ratifikáciu a pristúpenie na základe rezolúcie Valného zhromaždenia Organizácie Spojených národov 44/25 z 20. novembra 1989

Dohovor OSN proti nadnárodnému organizovanému zločinu¹³ a Dohovor Rady Európy z roku 2005 o boji proti obchodovaniu s ľuďmi¹⁴ predstavujú rozhodujúci krok v procese rozšírenia medzinárodnej spolupráce zameranej proti obchodovaniu s ľuďmi. S cieľom prehĺbiť proces aproximácie právnych predpisov preberá toto rámcové rozhodnutie širokú definíciu daného trestného činu uvedenú v zmienených nástrojoch OSN a Rady Európy. Táto definícia zahŕňa aj obchodovanie s ľuďmi na účely odberu orgánov, ktoré môže byť spojené s nezákonným obchodovaním s ľudskými orgánmi a predstavuje závažné porušenie ľudskej dôstojnosti a fyzickej integrity.

- (5) Sankcie by mali byť účinné, odradzujúce a úmerné závažnosti trestného činu, a to aj s cieľom zvýšiť účinnosť vyšetrovania a trestného stíhania a zlepšiť presadzovanie práva a justičnú spoluprácu na medzinárodnej úrovni. Pokiaľ ide o príťažujúce okolnosti, tieto by mali zohľadňovať potrebu ochrany obzvlášť zraniteľných obetí vrátane všetkých detských obetí a dospelých, ktorí sú zraniteľní vzhľadom na osobné okolnosti alebo fyzické či psychologické následky zločinu.
- (6) Na základe rozhodnutia príslušného orgánu by obeť mali byť chránené proti stíhaniu a trestom za nezákonnú činnosť, do ktorej boli zapojené v priamej súvislosti s nezákonnými metódami použitými vo vzťahu k nim zo strany pašerákov, napríklad za porušenie právnych predpisov v oblasti prisťahovalectva, použitie falošných dokladov alebo za priestupky obsiahnuté v právnych predpisoch o prostitúcii. Ďalším cieľom takejto ochrany je dodať im odvalu, aby vystupovali ako svedkovia v trestnom konaní.
- (7) Zatiaľ čo v rámcovom rozhodnutí Rady z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní (2001/220/SVV)¹⁵ je ustanovený súbor práv obetí v trestnom konaní vrátane práva na ochranu a odškodnenie, obeť obchodovania s ľuďmi sú zraniteľné, a preto sú v súvislosti s nimi potrebné osobitné opatrenia. Obete, ktoré znášajú následky trestnej činnosti súvisiace s obchodovaním s ľuďmi vrátane odberu orgánov, by mali byť chránené pred ponížením a sekundárnou viktimizáciou, teda ďalším obviňovaním alebo traumou vyplývajúcou z priebehu trestného konania. Okrem toho by mali byť ustanovené osobitné prostriedky na zabezpečenie účinnej ochrany a odškodnenia.
- (8) Je potrebné, aby obeť boli schopné účinného výkonu svojich práv. Preto by obeť mala byť k dispozícii primeraná pomoc pred začatím trestného konania, počas neho a po ňom. V tomto rámcovom rozhodnutí je stanovená povinnosť členských štátov poskytnúť každej obeť pomoc dostatočnú na jej zotavenie.
- (9) Zatiaľ čo smernica 2004/81/ES upravuje vydávanie povolení na pobyt pre obeť obchodovania s ľuďmi, ktoré sú štátnymi príslušníkmi tretích krajín a smernica 2004/38/ES upravuje výkon práva občanov EÚ a ich rodinných príslušníkov voľne sa pohybovať a usadiť sa v rámci územia členských štátov, ako aj ich ochranu pred vypovedaním, toto rámcové rozhodnutie ustanovuje osobitné ochranné opatrenia pre

¹³ Protokol Organizácie Spojených národov o predchádzaní obchodovaniu s ľuďmi, najmä so ženami a deťmi, jeho potláčaniu a trestaní, ktorým sa dopĺňa Dohovor OSN proti nadnárodnému organizovanému zločinu z roku 2000, uzavretý v Palerme v roku 2000.

¹⁴ Dohovor Rady Európy o boji proti obchodovaniu s ľuďmi, uzavretý vo Varšave 16.5.2005, séria zmlúv Rady Európy č. 197.

¹⁵ Ú. v. ES L 82, 22.3.2001, s. 1.

ktorúkoľvek obeť obchodovania s ľuďmi a nezaoberá sa podmienkami ich pobytu na území členských štátov, ani inými otázkami patriacimi do právomoci Spoločenstva.

- (10) Okrem opatrení dostupných pre dospelých by každý členský štát mal zabezpečiť, aby boli pre detské obeť dostupné osobitné ochranné opatrenia.
- (11) Každý členský štát by mal ustanoviť a/alebo posilniť politiky zamerané na predchádzanie obchodovaniu s ľuďmi vrátane opatrení odradzujúcich od dopytu, ktorý stimuluje všetky formy vykorisťovania, a to prostredníctvom prieskumu, informácií, zvyšovania informovanosti a vzdelávania. V rámci týchto iniciatív by mal každý členský štát uplatňovať prístup zohľadňujúci perspektívu rovnosti pohlaví a práva dieťaťa.
- (12) [Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/.../ES z..., ktorou sa stanovujú minimálne normy pre sankcie proti zamestnávateľom štátnych príslušníkov tretích krajín, ktorí sa neoprávnene zdržiavajú na území členských štátov] stanovuje sankcie proti takým zamestnávateľom štátnych príslušníkov tretích krajín neoprávnene sa zdržiavajúcich na území členských štátov, ktorí, hoci neboli obvinení alebo odsúdení v súvislosti s obchodovaním s ľuďmi, využívajú prácu alebo služby vyžadované od určitej osoby, o ktorej vedia, že bola obeťou takéhoto obchodovania. Členské štáty by okrem toho mali vziať do úvahy možnosť uloženia sankcií tým, ktorí využívajú akúkoľvek službu vyžadovanú od obeť, o ktorej vedia, že bola predmetom obchodovania s ľuďmi. Toto rozšírenie okruhu trestného stíhania by mohlo zahŕňať aj zamestnávateľov štátnych príslušníkov tretích krajín a EÚ s legálnym pobytom, ako aj tých, ktorí kupujú sexuálne služby od osoby, ktorá bola predmetom obchodovania s ľuďmi, a to nezávisle od jej štátnej príslušnosti.
- (13) Bolo by potrebné zriadiť monitorovacie systémy v jednotlivých štátoch, napríklad národných spravodajcov alebo rovnocenné mechanizmy na zber údajov a vykonávanie analýz vývojových trendov v obchodovaní s ľuďmi, meranie výsledkov politiky zameranej proti obchodovaniu s ľuďmi a poskytovať poradenstvo pre vlády a parlamenty o aktuálnom stave boja proti obchodovaniu s ľuďmi. Takéto mechanizmy a opatrenia sú nevyhnutné na zavedenie účinnej politiky zameranej na boj proti obchodovaniu s ľuďmi.
- (14) Keďže cieľ tohto rámcového rozhodnutia, konkrétne boj proti obchodovaniu s ľuďmi, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni jednotlivých členských štátov, a preto z dôvodu rozsahu a účinkov môže byť lepšie dosiahnutý na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity stanovenou v článku 2 Zmluvy o Európskej únii a článku 5 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. V súlade so zásadou proporcionality uvedenou v druhom z týchto článkov toto rámcové rozhodnutie nepresahuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (15) Toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie, konkrétne ľudskú dôstojnosť, zákaz otroctva, nútenej práce a obchodovania s ľuďmi, zákaz týrania a neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestania, práva dieťaťa, právu na slobodu a bezpečnosť, slobodu prejavu a informácií, ochranu osobných údajov, právo na účinné opravné prostriedky a spravodlivý proces a zásady zákonnosti a úmernosti trestov k trestným činom. Toto rámcové rozhodnutie sa predovšetkým usiluje zabezpečiť plné dodržiavanie týchto práv a zásad,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

Článok 1

Trestné činy súvisiace s obchodovaním s ľuďmi

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby trestnými činmi boli tieto skutky:

Zlákanie, preprava, transfer, ukrývanie alebo prevzatie osôb na účely vykorisťovania, a to prostredníctvom hrozby alebo použitia násilia alebo iných foriem donucovania, únosu, podvodu, klamstva, zneužitia moci alebo zraniteľného postavenia, alebo odovzdávania či prijímania platieb alebo výhod na dosiahnutie súhlasu osoby majúcej kontrolu nad inou osobou.
2. Osoba sa nachádza v zraniteľnom postavení, keď nemá iné reálne alebo prijateľné východisko, než sa podvoliť zneužitiu súvisiacemu s trestným konaním.
3. Vykorisťovanie zahŕňa prinajmenšom využívanie iných osôb na prostitúciu alebo iné formy sexuálneho vykorisťovania, nútenú prácu alebo služby, otroctvo alebo praktiky podobné otroctvu, domáce otroctvo, využívanie činností spojených so žobraním alebo nezákonnou činnosťou alebo odoberanie orgánov.
4. Súhlas obete nezákonného obchodu s ľuďmi so zamýšľaným alebo skutočným vykorisťovaním je irelevantný, ak boli použité ktorékoľvek z prostriedkov uvedených v odseku 1.
5. Ak sa konanie uvedené v odseku 1 vzťahuje na dieťa, pôjde o trestný čin obchodovania s ľuďmi, a to aj vtedy, keď neboli použité žiadne z prostriedkov uvedených v odseku 1.
6. Na účel tohto rámcového rozhodnutia znamená „dieťa“ akúkoľvek osobu mladšiu ako 18 rokov.

Článok 2

Podnecovanie, napomáhanie, navádzanie a pokus

Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby podnecovanie na trestný čin uvedený v článku 1, jeho napomáhanie, navádzanie naň a pokus o jeho spáchanie boli trestné.

Článok 3

Tresty a prit'azujúce okolnosti

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa skutky uvedené v článkoch 1 a 2 trestali odňatím slobody s hornou hranicou najmenej šesť rokov.

2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa trestný čin uvedený v odseku 1 trestal odňatím slobody s hornou hranicou najmenej desať rokov, ak bol spáchaný za ktorýchkoľvek z týchto okolností:
 - a) trestný čin spáchal verejný činiteľ pri výkone svojich právomocí;
 - b) trestný čin bol spáchaný voči obeti, ktorá je obzvlášť zraniteľná;
 - d) trestný čin bol spáchaný v rámci zločineckej organizácie vymedzenej v rámcovom rozhodnutí 2008/841/SVV¹⁶.
3. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa trestný čin uvedený v odseku 1 trestal odňatím slobody s hornou hranicou najmenej dvanásť rokov, ak bol spáchaný za ktorýchkoľvek z týchto okolností:
 - a) trestný čin ohrozil život obetí;
 - b) trestný čin bol spáchaný za použitia hrubého násilia alebo spôsobil obeti obzvlášť závažnú ujmu.

Článok 4

Zodpovednosť právnických osôb

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnické osoby mohli byť brané na zodpovednosť za skutky uvedené v článkoch 1 a 2, ktoré spáchala v ich prospech akákoľvek osoba konajúca buď samostatne alebo ako súčasť orgánu právnickej osoby, ktorý má rozhodujúce postavenie v rámci právnickej osoby, a to na základe:
 - a) oprávnenia zastupovať právnickú osobu, alebo
 - b) oprávnenia prijímať rozhodnutia v mene právnickej osoby, alebo
 - c) oprávnenia vykonávať kontrolu v rámci právnickej osoby.
2. Členské štáty takisto zabezpečia, aby právnická osoba mohla byť braná na zodpovednosť v prípade, že nedostatočný dohľad a kontrola zo strany osoby podliehajúcej právomoci tejto právnickej osoby umožnili spáchanie trestných činov uvedených v článkoch 1 a 2 v prospech tejto právnickej osoby.
3. Zodpovednosť právnickej osoby podľa ods. 1 a 2 nevylučuje trestné konanie voči fyzickým osobám, ktoré sú páchatelmi, podnecovateľmi alebo spolupáchateľmi trestných činov uvedených v článkoch 1 a 2.
4. Na účely tohto rámcového rozhodnutia znamená „právnická osoba“ akýkoľvek subjekt, ktorý má právnu subjektivitu podľa platného práva, s výnimkou štátov alebo verejných subjektov vykonávajúcich štátnu moc a s výnimkou verejných medzinárodných organizácií.

¹⁶ Ú. v. EÚ L 300, 11.11.2008, s. 42.

Článok 5

Sankcie voči právnickým osobám

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnickú osobu zodpovednú podľa článku 4 ods. 1 bolo možné potrestať účinnými, primeranými a odradzujúcimi sankciami, ku ktorým patria trestné alebo aj iné ako trestné sankcie, a ktoré môžu zahŕňať aj ďalšie sankcie, napríklad:
 - a) vylúčenie z nároku na verejné dávky alebo verejnú pomoc;
 - b) dočasný alebo trvalý zákaz výkonu obchodnej činnosti;
 - c) nariadenie súdneho dohľadu;
 - d) súdne rozhodnutie o zrušení právnickej osoby;
 - e) dočasné alebo trvalé zatvorenie zariadení, ktoré sa použili na spáchanie daného trestného činu.

Článok 6

Neuplatňovanie sankcií voči obeti

Každý členský štát umožní, aby obeť obchodovania s ľuďmi neboli stíhané alebo aby sa im neukladali tresty za nezákonnú činnosť, do ktorej boli zapojené v priamej súvislosti s nezákonnými metódami uvedenými v článkoch 1 a 2, ktoré boli voči nim použité.

Článok 7

Vyšetrovanie a trestné stíhanie

1. Každý členský štát zabezpečí, aby vyšetrovanie alebo stíhanie trestných činov uvedených v článkoch 1 a 2 nezáviseli na oznámení alebo obvinení zo strany obeť a aby trestné konanie mohlo pokračovať aj prípade, že obeť stiahla svoju výpoveď.
2. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia, aby v súlade s vnútroštátnym právom umožnil stíhanie trestných činov uvedených v článkoch 1 a 2 počas dostatočne dlhého obdobia potom, ako obeť dosiahla plnoletosť, a to v rozsahu primeranom závažnosti daného trestného činu.
3. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby pre osoby, jednotky alebo útvary zodpovedné za vyšetrovanie alebo stíhanie trestných činov uvedených v článkoch 1 a 2 bolo zabezpečené vhodné odborné vzdelávanie.
4. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby osoby, jednotky alebo útvary zodpovedné za vyšetrovanie alebo stíhanie trestných činov uvedených v článkoch 1 a 2 mali k dispozícii vyšetrovacie nástroje používané v prípadoch organizovaného zločinu, napríklad odpočúvanie telefonických hovorov, elektronický dohľad a finančné vyšetrovanie.

Súdna právomoc a koordinácia trestného stíhania

1. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na určenie svojej súdnej právomoci týkajúcej sa niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 1 a 2, ak:
 - a) sa trestný čin pácha výlučne alebo čiastočne na jeho území, alebo
 - b) ak je páchateľ jeho štátnym príslušníkom alebo má obvyklý pobyt na jeho území, alebo
 - c) ak bol trestný čin spáchaný voči jednému z jeho štátnych príslušníkov alebo osobe, ktorá má obvyklý pobyt na jeho území, alebo
 - d) sa trestný čin pácha v prospech právnickej osoby usadenej na území tohto členského štátu.
2. Pokiaľ ide o odsek 1 písm. b), na účely stíhania trestného činu uvedeného v článkoch 1 a 2, spáchaného mimo územia daného členského štátu, každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby určenie jeho súdnej právomoci nebolo závislé od podmienky, že dané skutky musia byť trestným činom na mieste, kde k nim došlo.
3. Pokiaľ ide o odsek 1 písm. b), na účely stíhania trestného činu uvedeného v článkoch 1 a 2, spáchaného mimo územia daného členského štátu, každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby určenie jeho súdnej právomoci nebolo závislé od podmienky, že trestné stíhanie možno začať iba na základe oznámenia zo strany obete na mieste, kde došlo k spáchaniu trestného činu alebo oznámenia zo strany štátu, v ktorom sa nachádza miesto spáchania trestného činu.
4. Pokiaľ trestný čin spadá pod príslušnosť viac ako jedného členského štátu a ak ktorýkoľvek z týchto štátov môže vykonávať právoplatné trestné stíhanie na základe rovnakej skutkovej podstaty, príslušné členské štáty sa spoločne rozhodnú, ktorý z nich bude stíhať páchateľov, s cieľom sústrediť konanie v prípade možnosti do jedného členského štátu. Na tento účel sa členské štáty môžu obrátiť na Eurojust alebo akýkoľvek orgán alebo mechanizmus ustanovený v rámci Európskej únie s cieľom uľahčiť spoluprácu medzi ich súdnymi orgánmi a koordináciu ich konania. Pri rozhodovaní o tom, ktorý členský štát bude stíhať páchateľa, sa musí osobitne prihliadať na tieto činitele:
 - členský štát je štátom, na území ktorého boli činy spáchané,
 - členský štát je štátom, ktorého je páchateľ štátnym príslušníkom alebo tam má trvalý pobyt,
 - členský štát je členským štátom pôvodu obete,
 - členský štát je štátom, na území ktorého bol páchateľ vypátraný.

Ochrana zraniteľných obetí obchodovania s ľuďmi v trestnom konaní

1. Deti, ktoré sú obeťami trestného činu uvedeného v článkoch 1 a 2, sa považujú za osobitne zraniteľné obeť v zmysle článku 2 ods. 2, článku 8 ods. 4 a článku 14 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2001/220/SVV.
2. Každá dospelá osoba, ktorá sa stala obeťou trestného činu uvedeného v článkoch 1 a 2, sa považuje za osobitne zraniteľnú obeť podľa článku 2 ods. 2, článku 8 ods. 4 a článku 14 ods. 1 rámcového rozhodnutia Rady 2001/220/SVV, a to na základe individuálneho posúdenia príslušných orgánov, ktoré pritom zohľadnia jej vek, vyspelosť, zdravotný stav, ťarchavosť, zdravotné postihnutie, prípadne iné osobné alebo sociálne podmienky a fyzické či psychologické následky trestnej činnosti, ktorej bola vystavená.
3. Bez toho, aby boli dotknuté práva na obhajobu, každý členský štát zabezpečí, aby okrem práv ustanovených v rámcovom rozhodnutí 2001/220/SVV mali obzvlášť zraniteľné obeť nárok na osobitné zaobchádzanie, ktoré by malo zabrániť sekundárnej viktimizácii, a to tak, že pokiaľ je to možné a je to v súlade s dôvodmi určenými vo vnútroštátnych právnych predpisoch, je potrebné sa vyhnúť:
 - a) vizuálnemu kontaktu medzi obeťami a páchatel'mi, a to aj v priebehu poskytovania dôkazov, napríklad pri vypočúvaní a krížovom výsluchu, a to pomocou vhodných prostriedkov vrátane využívania audio- a videozariadení;
 - b) kladeniu takých otázok týkajúcich sa súkromného života, ktoré nie sú absolútne nevyhnutné na dokazovanie podstatných skutočností z hľadiska obžaloby;
 - c) svedeckej výpovedi na verejnom pojednávaní;
 - d) zbytočnému opakovaniu výsluchov v priebehu vyšetrovania, trestného stíhania a súdneho konania.
4. Pokiaľ je to potrebné, každý členský štát umožní, aby totožnosť obzvlášť zraniteľnej obeť, ktorá vystupuje v úlohe svedka, nebola odhalená.
5. Každý členský štát zabezpečí, aby obeť obchodovania s ľuďmi dostali vhodnú ochranu na základe individuálneho posúdenia rizika a aby mali v prípade potreby prístup k programom ochrany svedkov so zreteľom na dôvody určené vnútroštátnymi právnymi predpismi.
6. Každý členský štát zabezpečí, aby osobitne zraniteľné obeť mali v priebehu trestného konania prístup k bezplatnému právnomu poradenstvu a právnomu zastupovaniu na základe rovnakých dôvodov, aké ustanovujú vnútroštátne právne predpisy pre žalovanú stranu, vrátane dôvodu uplatňovania nároku na odškodnenie. Týmto odsekom nie je dotknuté n uplatňovanie článku 11, teda ak je obeť maloletou osobou.

Článok 10

Pomoc obetiam

1. Každý členský štát zabezpečí, aby sa obetiam poskytla pomoc pred začatím trestného konania, počas neho a po ňom, s cieľom umožniť im výkon práv ustanovených v rámcovom rozhodnutí 2001/220/SVV z 15. marca 2001 o postavení obetí v trestnom konaní a v tomto rámcovom rozhodnutí.
2. S osobou by sa malo zaobchádzať ako s obeťou hneď ako príslušné orgány zaregistrujú náznak, že daná osoba mohla byť objektom trestného činu uvedeného v článkoch 1 a 2.
3. Každý členský štát prijme potrebné opatrenia na zriadenie vhodných mechanizmov na celoštátnej a miestnej úrovni, ktorých cieľom je včasná identifikácia obetí a ich podpora, a to v spolupráci s príslušnými podpornými organizáciami.
4. Obetiam sa poskytne potrebná pomoc a podpora zo strany členských štátov s cieľom umožniť im zotaviť sa a dostať sa spod vplyvu páchatel'ov a takisto sa im poskytne bezpečné ubytovanie a materiálna pomoc, nevyhnutné lekárske ošetrovanie vrátane psychologickéj pomoci, poradenstva a informácií, pomoc na vyjadrenie a zohľadnenie ich práv a záujmov v rámci trestného konania a v prípade potreby prekladateľské a tlmočnicke služby. Členské štáty prihliadnu na osobitné potreby najzraniteľnejších osôb.

Článok 11

Osobitné ochranné opatrenia pre deti

Každý členský štát uplatní články 14 a 15 rámcového rozhodnutia o boji proti sexuálnemu zneužívaniu a sexuálnemu vykorisťovaniu detí a proti detskej pornografii, ktorým sa ruší rámcové rozhodnutie 2004/68/SVV.

Článok 12

Prevencia

1. Každý členský štát vynaloží úsilie na odrádzanie od dopytu, ktorý stimuluje všetky formy vykorisťovania.
2. Každý členský štát podporí pravidelné odborné vzdelávanie pre úradníkov, ktorí môžu prísť do kontaktu s obeťami a potenciálnymi obeťami vrátane policajných úradníkov prvého kontaktu, aby dokázali identifikovať obeť a potenciálne obeť a vhodne zaobchádzať s osobitne zraniteľnými obeťami uvedenými v článku 9 ods. 1 a článku 9 ods. 2 tohto rámcového rozhodnutia.
3. Bez toho, aby bolo dotknuté právo Spoločenstva, každý členský štát zváži prijatie opatrení, ktorými sa medzi trestné činy zaradiť využívanie služieb, ktoré tvoria predmet vykorisťovania v zmysle článkov 1 a 2, ak sa tieto služby využívajú s vedomím, že daná osoba je obeťou trestného činu uvedeného v článkoch 1 a 2.

Článok 13

Monitorovanie

Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na ustanovenie národných spravodajcov alebo iných rovnocenných mechanizmov. K úlohám týchto mechanizmov bude prinajmenšom patriť monitorovanie implementácie opatrení určených v tomto rámcovom rozhodnutí.

Článok 14

Územná pôsobnosť

Toto rámcové rozhodnutie sa vzťahuje aj na Gibraltár.

Článok 15

Ustanovenie o zrušení rámcového rozhodnutia 2002/629/SVV

Týmto sa ruší rámcové rozhodnutie Rady z 2002/629/SVV o boji proti obchodovaniu s ľudmi.

Článok 16

Implementácia

1. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím do [dvoch rokov od prijatia].
2. Členské štáty zašlú do [dvoch rokov od prijatia] Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, ktorými transponujú do svojho vnútroštátneho práva povinnosti, ktoré sú im uložené týmto rámcovým rozhodnutím. Na základe správy zohľadňujúcej tieto informácie a písomnej správy predloženej Komisiou Rada najneskôr do [štyroch rokov od prijatia] vyhodnotí, v akom rozsahu prijali členské štáty potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s týmto rámcovým rozhodnutím.

Článok 17

Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

V Bruseli

*Za Radu
predseda/predsedníčka*